

hvor den store Import af fremmed Arbejdskraft foregaar, da den sker i Løbet af forholdsvis kort Tid. Man ser, at det ofte kan være vanskeligt nok at føre ordentlig Kontrol med disse fremmede; thi de kommer nok med en Bog, men undertiden er det slet ikke deres egen Bog, men kan f. Eks. være en Søsters. Naar vedkommende melder sig med sin Bog, kan det — det er før sket i min Praksis — være en Pige paa henved en Snes Aar, medens der i Bogen staar, at hun er 15 Aar; det er da rimeligvis hendes Søsters Bog. De nuværende Politibetjente har overordentlig vanskeligt ved at klare dette Tilsyn, fordi de ikke kan forstaa disse Folk, og det er meget vanskeligt at faa konstateret, hvorvidt deres Opholdsbøger og de Oplysninger, der gives, er fuldt tilbørlige. Der staar ogsaa her i Bemærkningerne, at „det har saaledes ofte voldt Vanskeligheder at udvise subsistensløse Udlændinge, der er kommet her ind i Landet uden straks ved Ankomsten hertil at være vist tilbage til det Land, hvorfra de kom“. Det er ret rimeligt, at en Del fremmed Arbejdskraft kommer herind uden at have et bestemt Arbejdssted; thi naar nogle er engageret af en Arbejdsgiver, strømmer der naturligvis adskillige andre ind, som ikke har noget bestemt Sted at søge hen. Derfor mener jeg, at det kan være fuldt i sin Orden, at der føres et effektivt Tilsyn. Der anføres saa meget imod dem, der anvender udenlandsk Arbejdskraft; man kalder dem „Polakimportører“, det skal være et nedsettende Navn. Det ærede Medlem fra Møen brugte netop denne Betegnelse. Der blev sagt, at det var Godsejerne og de større Gaardmænd, der benyttede dem. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at det viser sig mere og mere, at det ogsaa er mindre Gaardmænd, som benytter fremmed Arbejdskraft, især polsk, og navnlig i de Egne, hvor Sukkerroedyrkingen er meget almindelig, idet det bliver vanskeligere og vanskeligere at faa den nødvendige Arbejdskraft herhjemme netop paa det Tidspunkt, hvor Arbejdet i Roemarken foregaar. Det er min Overbevisning, at skulde denne Import af fremmed Arbejdskraft standses i nogen væsentlig Grad, vilde det have til Følge, at man blev nødt til i nogen Maade at indstille Roedyrkingen, som anses for at være noget af det mest produktive i vort Landbrug.

Jeg vil ogsaa paa et andet Punkt gøre en lille Indsigelse overfor det ærede Medlem fra Møen. Det ærede Medlem beteg-

nede det som beklageligt, at en hel Del af disse udenlandske Folk blev her i Landet om Vinteren og flyttede ind til København eller maaske til andre større Byer. Det kan vel vanskeligt undgaaes. Men jeg vil hævde, som jeg ogsaa hævdede under den ret udførlige Debat, der tidligere er ført om disse Forhold, og som det ogsaa blev hævdede af det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard), at der kommer ingen af disse Polakker her til Landet, som vi Landmænd akkorderer med og fæster til dette Arbejde, uden at vi betaler baade deres Rejsepenge hertil og deres Rejsepenge hjem. Om der er nogen, som ikke benytter Rejsepengene hjem, kan man selvfølgelig vanskeligt sige, men jeg har selv i en Række Aar benyttet nogle Piger i min Bedrift, og jeg maa sige, at kun en eneste af dem er blevet her i Landet, og hun kom til at tjene hos en Nabo af mig for igen at overtage sit Arbejde hos mig næste Foraar. Jeg tror altsaa, at det er meget tvivlsomt, om det virkelig er de Arbejdere, der om Sommeren ligger ude i Roemarkerne, som rejser her ind til Byen og ligger Kommunen her inde til Byrde og derved fremkalder saa megen Uvillie. Jeg beklager selvfølgelig ogsaa dette Forhold, men jeg tror, at det er Uret, naar Skylden udelukkende lægges paa dem, som indforskriver udenlandsk Arbejdskraft til at arbejde her om Sommeren.

Jeg mener, at Statspolitiet virkelig har vist, at det gør nogen Nytte, og jeg er glad ved, at den højtærede Minister ikke er gaaet den Vej, han gik ved den forrige Lov, nemlig at paalægge Brandassurance-selskaberne Bidrag dertil. Jeg var den Gang ikke begejstret for Forslaget, men jeg stemte for det, skønt jeg var imod det Princip. Det kan heller ikke siges, at Statspolitiet i noget væsentligt Omfang har opdaget Brande, skønt det har gjort noget ogsaa i den Henseende. Jeg er enig med andre ærede Talere i, at man ikke bør gaa den Vej at paalægge private at yde Bidrag dertil. Jeg haaber, at den højtærede Minister vil faa Held til at gennemføre dette Lovforslag, og jeg vil udtale, at det lille Parti, hvortil jeg hører, vil yde sin velvillige Støtte dertil.

Christian Rasmussen: Da jeg fik at vide, at der vilde fremkomme et Forslag om Forøgelse af Statspolitiets Personale, havde jeg ventet, at der paa dette Forslag vilde findes noget vedrørende de 4 Statsbetjente, de saakaldte Kystpolitibetjente,